

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΘΗΣΑΥΡΙΣΜΑΤΑ

Αναζήτηση

- [Αρχική](#)

« [Η Ιστορία του κομποσχοινιού και οι συμβολισμοί του ΤΑ ΑΛΗΘΙΝΑ ΜΑΣ ΓΕΝΕΘΛΙΑ](#) »

17 Ιουλ

Η δύναμη της προσευχής με το κομποσχοίνι.

Posted Ιουλίου 17, 2010 by dosambr in [ΣΗΜΕΙΜΑΤΑΡΙΟ](#). [1 σχόλιο](#)

Μια ιστορία για τη δύναμη του ονόματος του Ιησού Χριστού, της ευχής, όπως ακριβώς τη διηγήθηκε ο πατήρ Ελπίδιος Βαγιανάκης, μέλος της ιεραποστολικής αδελφότητας στην Ουγκάντα, μια συζήτηση που είχε με τον πατέρα Αντώνιο, Αφρικανό ιερέα, που πήρε την θεολογική του μόρφωση και την Ελληνική γλώσσα στην Ελλάδα, και που είναι μέλος αυτής της εξωτερικής ιεραποστολής σ' αυτή τη χώρα.

Διηγείται λοιπόν ο πατήρ Ελπίδιος.

Αδελφοί μου με τον πατέρα Αντώνιο γνωριστήκαμε σε μια δύσκολη φάση της οικογενειακής του προσωπικής ζωής, πριν από καιρό. Τι είχε συμβεί; Όταν ξεκίνησε να κάμει το έργο του στην Αφρική, να βοηθάει τα ορφανά, να μιλάει για το Χριστό, να βαπτίζει και να κατηχεί, όλοι οι μάγοι συνασπίστηκαν και άρχισαν να κάνουν μάγια και τελετές, ιδίως μαύρη μαγεία με βουντού, ώστε να του δημιουργήσουν πρόβλημα και τελικά να τον διώξουν απ' τη χώρα τους. Επειδή όμως δεν μπορούσαν να κτυπήσουν τον ίδιον τον ιερέα, γιατί τον προφύλαγε η χάρις της ιεροσύνης, αφενός μεν και

γιατί δεύτερον τελούσε το μυστήριο της Θείας Λειτουργίας, που η Θεία Λειτουργία είναι μία φοβερή δύναμις, και δεν μπορεί εύκολα ο Σατανάς να πειράξει τον ιεουργό, τον λειτουργό του Θεού του Υψίστου, αν εκείνος δεν δώσει το δικαίωμα, βέβαια, οπότε οι δαίμονες προσπάθησαν τότε να κτυπήσουν και να διαλύσουν του σπίτι του. Είναι περιττό να σας πω ότι οι περισσότερες οικογένειες και μάλιστα πολυμελείς, δεν έχουν ακόμα εγκαταλείψει την ειδωλολατρία σ' εκείνη τη χώρα, και κάνουν μαγικές τελετουργίες, και απ' όσα είχε διηγηθεί ο πατήρ Αντώνιος, μία συγγενής τους ασχολείτο ακόμα με τη μαγεία. Έτσι λοιπόν, μέσω των μαγικών αυτών τελετών, έκαναν τη σύζυγό του, μια πολύ χαριτωμένη κοπελίτσα πρεσβυτέρα νεαρή, την Χαριτίνη, όπως είχε βαπτιστεί, «Χάρια» την ονόμαζαν στην Αφρική, να μη μπορεί να σταθεί στο σπίτι της, και να υποφέρει συνεχώς από τον πόλεμο των δαιμόνων. Και όταν ακούγονταν προσευχές ή ύμνοι στην Παναγία μας, ή όταν θύμιαζε ο ιερέυς την «Τιμιωτέρα», να κουφαίνεται η ίδια. Να μη μπορεί να ακούσει τίποτα και να κοιμάται όρθια, ή και να πέφτει ακόμα κάτω. Και συνερχόταν μονάχα όταν ο σύζυγός της ο ιερέυς έλεγε το «Δι ευχών των Αγίων Πατέρων». Μάλιστα επειδή και αυτή, δεν γνωρίζει περισσότερα για τον Χριστιανισμό, και εξακολουθεί να έχει πολύ άγνοια, προσπάθησε ο Σατανάς, να εκμεταλλευθεί αυτή την άγνοια, τα λίγα δηλαδή που ήξεραν για την πίστη του Χριστού την αγία, και να την πειράζει έτι περισσότερο. Να φανταστείτε ότι της παρουσιάστηκε ο ίδιος ο διάβολος μπροστά της, ολόκληρος.

«Άσε το Χριστό», της είπε. «Εγώ και κείνος είμαστε ίδιοι. Άφησε του Χριστό. Για μένα και μόνον θα δουλεύεις».

Η Χαριτίνη λοιπόν μια μέρα, αφού είχε δει το Σατανά, να της λέει «Τίποτα δεν είναι ο Χριστός, εγώ και κείνος είμαστε το ίδιο πράγμα και να υπηρετείς εμένα και όχι Εκείνον», είχε έρθει σε πολύ μεγάλη απογοήτευση, και δεν ήξερε πλέον πώς να αντισταθεί και πώς να αντιμετωπίσει αυτή την κατάσταση.

Ε, κάποτε, ύστερα από τόσον οδυνηρό πόλεμο, πήγε να ξαπλώσει, να ξεκουραστεί από τον πόνο αυτόν, και το βάσανο που τραβούσε μέρα νύχτα. Και τι λοιπόν σ' αυτήν την προσπάθεια αναπαύσεως, τι είδε; Είδε λοιπόν απέναντι από το πτωχό εικονοστάσι που είχε, από την εικόνα του Χριστού, να βγαίνει ο ίδιος ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ωραιότατος, κεχαριτωμένος, μέσα σ' ένα υπέρλαμπρο φως, περισσότερο δυνατό και από το φως του ηλίου, και με χαρά να της λέγει:

«Παιδί μου Χαριτίνη, για μένα πρέπει να δουλέψεις, στο όνομά Μου βαπτίστηκες, εγώ είμαι ο Κύριος και ο Θεός σου».

Μ' αυτά τα λόγια έκανε και ο Χριστός ανοιχτή την πρόσκληση σ' αυτήν την μικρή πρεσβυτέρα την Χαριτίνη, να δουλέψει και αυτή, κοντά στο σύζυγό της, σαν ιεραπόστολος, αλλά και να μην φοβάται πλέον τον διάβολο.

«Κυρίέ μου», του απάντησε, «εγώ το θέλω. Αλλά δε μ' αφήνει ο άλλος».

Ο Κύριος δεν της απάντησε... Εξαφανίστηκε.

Μετά από λίγο αμέσως, παρουσιάζεται και πάλι ο διάβολος, ο Σατανάς.

«Δεν θα δουλέψεις για Κείνον. Για μένα θα δουλέψεις. Γιατί ήσουν πάντα δική μου από τότε που γεννήθηκες. Αυτός σε κοροϊδεύει καϋμένη, και γω, δεν

θα σ' αφήσω να φύγεις ποτέ από κοντά μου».

Πώς να αντιδράσει λοιπόν αυτή η δυστυχημένη πρεσβυτερούλα, δεν γνώριζε.

Και τότε λοιπόν, της παρουσιάζεται ο Αρχάγγελος Γαβριήλ, χωρίς να ξέρει ποιος ήταν και της λέει:

«Παιδί μου μη φοβάσαι, ακολούθησε τον Χριστό, κάμε Του υπακοή, και αυτός θα σου δώσει πολλή δύναμη. Μη φοβάσαι τον διάβολο. Δεν είναι τίποτα».

«Ναι», του λέει, «αλλά συ ποιος είσαι»;

«Εγώ», της λέει, «είμαι ο Γαβριήλ».

Όταν συνήλθε από την έκσταση αυτήν, γιατί τίποτα δεν ήταν στον ύπνο της, πήγε στον παπά, και για πρώτη φορά βρήκε το κουράγιο και του διηγήθηκε όσα συνέβαιναν. Βέβαια ο παπάς κατάλαβε ότι ... και ποιος ήταν ο Κύριος, ποιος ήταν ο Αρχάγγελος Γαβριήλ, και ποιος ήταν ο διάβολος.

Ο πατήρ Αντώνιος, όντας ιερέυς με ταπεινό φρόνημα, συνειδητοποίησε ότι το πρόβλημα που παρουσίαζε η πρεσβυτέρα του, υπερέβαινε τις δικές του δυνάμεις, γιατί ο καημένος δεν ήξερε και πολλά, και για να λυθεί αυτό το οξύτατο πρόβλημα, της συνέστησε να κάμει μια ανοιχτή εξομολόγηση και να πει όσα είδε και άκουσε τόσες φορές, σε έναν εμπειρότερο ιερέα που είχε έρθει από την Ελλάδα.

Όταν λοιπόν αυτή η κοπελίτσα ήρθε σε μένα, η πρεσβυτερούλα για εξομολόγηση, λέγει ο πατήρ Ελπίδιος, και την είδα τόσο πικραμένη, τόσο δακρυσμένη και τόσο τρομοκρατημένη, θυμήθηκα κάτι ανάλογο που είχε συμβεί σε μένα παλιά, όταν πρωτοξεκίνησα, νεαρός τότε ιερέυς. Τότε μου έδειξε η χάρις του Θεού, πώς να πολεμώ με το κομποσχοίνι και με την ευχή το "Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με", τον διάβολο και όλες τις μεθοδίες του. Και της είπα:

«Χαριτίνη μου, ο Σατανάς δε φεύγει με κανέναν άλλον τρόπον, παρά μόνον με την προσευχή. Το είπε και ο ίδιος. 'Τούτο το γένος των δαιμόνων, δεν φεύγει από κανέναν άνθρωπο, παρά μόνον με προσευχή και νηστεία'. Γι αυτό λοιπόν από τώρα και στο εξής, τις νηστείες τις τηρείς, θα λες το όνομα του Ιησού Χριστού, "Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με", "Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με", μέρα νύχτα, όσο μπορείς, απ' το πρωί μέχρι το βράδυ, όσο είσαι ξυπνητή, ακόμα και τη νύχτα. Και της έδωσα ένα κομποσχοίνι με πενήντα κόμπους και της είπα: 'Με αυτό θα πολεμάς, όχι μόνον τον διάβολο αλλά και όλους τους μάγους της περιοχής'. Πράγματι, πήρα το κομποσχοινάκι και από κείνη την ημέρα, άρχισε να προσεύχεται όπως ακριβώς την edίδαξε ο πατήρ Ελπίδιος.

Και έφθασε σε τέτοιο σημείον, ώστε πλέον, όχι αυτή να φοβάται τον διάβολο, αλλά ο Σατανάς να φοβάται την Χαριτίνη, επειδή συνεχώς και αδιαλείπτως έλεγε το όνομα του Ιησού Χριστού, στο οποίον «κάμπει παν γόνυ και επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων», δηλαδή των δαιμόνων. Μάλιστα σε τέτοιο σημείο έφθασε ο φόβος του, που παρουσιαζόταν κάθε φορά που έκανε το κομποσχοίνι και προσπαθούσε κρατώντας μια μαγκούρα, κα τραβήξει το κομποσχοίνι απ' το χέρι της, διότι δεν μπορούσε ο ίδιος να το αγγίξει με το χέρι του.

«Πέτα το», της λέει.

«Αυτό είναι το κάρβουνο που με καίει, και αυτό εμείς δεν το αντέχουμε. Εμείς, οι δαίμονες, δεν το αντέχουμε. Το Σταυρό του αντέχουμε, και να του δούμε και να τον αγγίξουμε, γιατί; Γιατί οι περισσότεροι τον φοράνε στο στήθος από συνήθεια και όχι από πίστη. Αλλά την ευχή με το κομποσκοίνι δεν το αντέχουμε».

Είδατε αδελφοί μου, ενώ είμαστε χριστιανοί, και ο Σταυρός είναι ένα πολύ δυνατό και ισχυρό όπλο, αφού θα ψάλουμε και μεθαύριο Κυριακή της Σταυροπροσκυνησεως, ότι ο Σταυρός είναι των αγγέλων η δόξα αλλά και των δαιμόνων το τραύμα, εν τούτοις όμως, για να μην εμείς ζούμε την πορεία του Εσταυρωμένου Χριστού, γι αυτό ακριβώς τον λόγον και δεν τον φοβάται πλέον και αν τον κάνουμε.

Εδώ όταν παρουσιάστηκε κάποτε ο δαίμονας σε έναν μοναχό έτσι, που πήγε να τον πλανήσει, του είπε, «να του πεις να κάνει το Σταυρό του». Και κείνος τον έκανε. Ο διάβολος! Είδε ότι τον έκανε. Του θόλωσε τα μάτια, τι έγινε ακριβώς δεν ξέρουμε, αλλά πάντως φαίνεται ότι περισσότερο φοβάται το κομποσκοίνι, που κάθε κόμπος έχει και επτά σταυρούς, μαζί με το όνομα του Ιησού Χριστού, παρά οτιδήποτε άλλο.

Έτσι δεν μπορεί νάχουμε ένα Σταυρό στο στήθος μόνον για φιγούρα, για εφέ όπως λένε τώρα. Γι' αυτό και ο Σατανάς έφτασε στο σημείο να αντέχει το Σταυρό αλλά να τρέμει μπροστά στο κομποσκοίνι. Γι' αυτό εμφανιώθηκαν άγιοι και άγιοι εδώ όπως σας διηγήθηκα την προπερασμένη Κυριακή αν δεν απατώμαι, για κείνον τον άγιο που φανερώθηκε στη Ρωσία πριν από τριακόσια χρόνια, που αυτός παρακάλεσε, ο άγιος που είχε κοιμηθεί πριν από τριακόσια χρόνια, τον παπά, τον ηγούμενο της μονής, να προσεύχεται με κομποσκοίνι για τους γονείς του τους πεθαμένους. Τόση δύναμη έχει. Να μπορεί να βγάζει ακόμα και κολασμένους, όχι κολασμένους ακριβώς, αλλά προγευομένους την Κόλαση, ψυχές και να τις μεταβιβάζει στην πρόγευση του Παραδείσου.

Όταν λοιπόν η Χαριτίνη η πρεσβυτερούλα, κατάλαβε τη δύναμη του ονόματος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, άλλαξε η ζωή της. Πλέον δεν είχε ανάγκη από τίποτα, και έλυσε και τα προβλήματα και όλων των άλλων οικογενειών, διότι τους έβαζε όλους και όλες, υποψηφίους προς βάπτισμα αλλά και τους βαπτιζομένους εκεί στην μακρινή χώρα της Αφρικής, την Ουγκάντα, σε κείνο το χωριό, δεν ενθυμούμαι πως λέγεται, σε κείνη την πολιτεία, να λέγουν συνεχώς "Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με" και μάλιστα δια του πατρός Αντωνίου εστάλησαν κατά εκατοντάδες τα κομποσκοίνια εκεί. Έτσι λοιπόν, μαζεύονται όλες οι γυναίκες του χωριού, όσες είναι βαπτισμένες, και από τα περίχωρα ακόμα, για να δουν πως γίνεται το κομποσκοίνι, πως γίνεται αυτού του είδους η προσευχή, για να δουν πως μπαίνουν οι εικόνες, πως θυμιάζουν το σπίτι, πως μαζεύονται όλα τα παιδιά μαζί, για να μπορούν να κάνουν προσευχή, πώς να κάμουν μετάνοιες και να λέγουν συγχρόνως μαζί με κάθε μετάνοια "Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με".

Λοιπόν, ακούσαμε από την μακρινή αυτή ήπειρο της Αφρικής, μια πραγματική ιστορία για την δύναμη που έχει το όνομα του Κυρίου μας Ιησού

Χριστού δια μέσου του κομποσκοινίου. Είθε λοιπόν η ευχή να γίνει σε όλους μας πράξη ζωής, και όχι να λέμε ότι αυτά δεν είναι για μας, ή ότι αυτά δεν είναι για την εποχή μας, ή ότι αυτά είναι για τους καλογήρους. Δεν μας χρειάζονται θαύματα και θεοφάνειες για να πιάσουμε στα χέρια μας το κομποσκοίνι και με όλη μας την καρδιά να λέμε “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”.

Like

Be the first to like this post.

One response to this post.

1.

Posted by χρυσανθη on [Νοεμβρίου 2, 2010 at 1:02 πμ](#)

ήταν υπέροχο.

μόνο όποιος έμπλεξε με το κακό μπορεί να καταλάβει τί συνέβη στην πρεσβυτέρα κ πόσο θα ταλαιπωρήθηκε.

μακάρι όλοι οι ιερείς να μπορούν να βοηθήσουν διδάσκοντας κ υποστηρίζοντας τους πάσχοντες.

[Απάντηση](#)

Υποβολή σχολίου

Your email address will not be published. Required fields are marked *

Όνομα *

Email *

Ιστοσελίδα

Comment

You may use these HTML tags and attributes: <abbr title=""> <acronym title=""> <blockquote cite=""> <cite> <code> <pre> <del datetime=""> <i> <q cite=""> <strike>

Δημοσίευση Σχολίου

- Να ειδοποιούμαι μέσω mail για σχόλια που θα ακολουθήσουν.
- Να ειδοποιούμαι μέσω mail για νέα άρθρα.

Latest Posts

- [ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΤΟΥ ΙΣΤΟΛΟΓΙΟΥ- ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΘΗΣΑΥΡΙΣΜΑΤΑ.](#)
- [27-12-537 μ.Χ \(1.473 χρόνια πριν\)](#)
- [Εμείς περιμένουμε τον Χριστό ή τον Αντίχριστο;](#)
- [Η Αγία Γραφή δεν απαγορεύει τον Όρκο](#)
- [Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης](#)
- [ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ ΣΤΟΝ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ](#)
- [Πολλοί οι αντίχριστοι, αόρατα τα χαράγματα](#)
- [Το θαύμα της Υπεραγίας Θεοτόκου](#)
- [Ο Άγιος πρωτομάρτυς Στέφανος\(27 Δεκεμβρίου\)](#)
- [Η σφαγή των νηπίων.](#)

Blogroll

- [WordPress.com](#)
- [WordPress.org](#)

Blog στο [WordPress.com](#). Theme: [Spring Loaded](#) by [the449](#).